

El poble "mussol"

Sant Quirze del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental

Coordenades:

Latitud: 41.533264181932

Longitud: 2.0807263405276

UTM Est (X): 423314

UTM Nord (Y): 4598365

Classificació

Número de fitxa 08238 - 101

Àmbit: Patrimoni immaterial

Tipologia Tradició oral

Estil / època: Contemporani Popular

Segle Segle XX

Estat de conservació Bo

Protecció Inexistent

Tipus de protecció: Inexistent

Ús actual: Simbòlic

Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Gegantons mussols](#)

[Escultura Duc](#)

Autoria de la fitxa Laura Pinto Font. INSITU SL.

Data de registre de la fitxa: dj., 15/05/2025 - 20:42

Descripció

Fa dècades que la figura del mussol està lligada al poble de Sant Quirze i que s'identifica aquesta au amb els seus habitants. Aquesta relació entre els quirzetencs i els mussols té diverses explicacions d'origen popular.

Irina Casado explica que el seu origen està en la gran rivalitat que hi havia entre els joves de Sant Quirze i els de Sabadell, que no deixaven de molestar-se mútuament, ja que en els balls els nois de Sabadell ballaven amb les noies de Sant Quirze i sovint posteriorment s'hi casaven, fet que no agradava als nois del poble. Per aquest motiu quan acabaven els balls els joves quirzetencs esperaven els seus rivals sabadellencs a la sortida del poble amb l'objectiu de ballar-s'hi. Diu la llegenda que una nit els nois de Sabadell van anar a la plaça de la vila de Sant Quirze amb uns xiulets que imitaven el soroll dels mussols, amb la finalitat de fer-los sonar ben fort i d'aquesta manera despertar tots els veïns del poble. Quan la gent de Sant Quirze es despertaven a causa del soroll, van sortir a les finestres per veure què passava i, llavors els joves sabadellencs se'n van riure mentre deien "mireu els mussols de Sant Quirze com surten! Mireu quants mussols hi ha!". Una altra versió de la mateixa llegenda explica que, quan els joves sabadellencs sortien a ballar amb les noies de Sant Quirze, o quan s'hi casaven i la noia anava a viure a Sabadell, els sabadellencs se'n reien dient-los als de Sant Quirze que es quedaven "sols com els mussols".

Un testimoni recollit al llibre "Pa amb vi i sucre" explica que fa dècades, quan a Sant Quirze encara hi havia moltes zones boscoses i el mussol era una au molt comuna al poble, la gent anava a caçar-los i posaven vesc en unes canyes perquè s'hi quedessin enganxats; aleshores la dita era que "estàs fet un mussol perquè et deixes enganxar". Finalment hi ha un altre testimoni oral que explica que antigament els sabadellencs deien que la gent de Sant Quirze, aleshores un petit poble eminentment rural, quan anava a Sabadell quedava meravellada per la ciutat i feia "uns ulls com un mussol".

Història

Tot i que no se sap del cert el seu origen, fa dècades que es coneix la població quirzetenca amb el sobrenom de mussols. Amb els anys els mateixos habitants van començar a reivindicar aquest renom, en origen despectiu, com a emblema d'identitat.

Amb aquesta idea l'any 1993 l'entitat Ateneu de Sant Quirze va celebrar per primera vegada l'Aplec del Mussol. Aquesta festa es celebrava anualment el segon cap de setmana després de Pasqua i comptava amb una gran participació. En ella prenia protagonisme el mussol i totes les activitats que es feien giraven entorn la seva figura: hi havia una fira d'artesans i exposicions de col·leccions de mussols, es venien els "mussolets" (pastissos en forma de mussol) i s'entregava el guardó Mussol de l'any. Des de l'any 2018 l'aplec ja no es celebra com a tal, però l'Ajuntament ha mantingut la Festa del mussol, la fira d'artesans i els premis Mussol com a part de la fira "Mostrem Sant Quirze" que se celebra cada any el primer cap de setmana després de Sant Jordi.

Seguint aquesta ja tradicional identificació amb la figura del mussol, els anys 2002 i 2004 la Colla de Geganters i Grallers de Sant Quirze va batejar els gegantons mussol Feliu i òliba Obdúlia.

Bibliografia

CASADO, Irina (2001). *Sant Quirze del Vallès*. Cossetània Edicions.

MARTIN BERBOIS, Josep Lluís (2017). *Pa amb vi i sucre. Història oral de Sant Quirze del Vallès*. Rafael Dalmau editor.

